

hvad de Herrer kalde styrkende Midler, men som i Virkeligheden kan betyde et hvilket som helst Fødemiddel. Nu maa man ingenlunde tro, at jeg ikke er klar over, at en Patient meget hyppigt langt mere trænger til god Føde end til rigelig Medicin, men det Spørgsmaal skal ikke løses gennem denne Lov. Det Spørgsmaal er i min Kommune, hvor jeg har den Ære at være Sogneraadmedlem, løst paa et langt mere praktisk Grundlag. Hvis jeg som Læge er klar over, at der er en Trang af den Art til Stede, gaar jeg til Hjælpekassens Formand, og har den ikke Midler nok i Øjeblikket, saa gaar man til Sogneraadet, og saa er det endnu aldrig nogen Sinde hændt, at Sogneraadet ikke med Glæde har bevilget, hvad der i saa Henseende var fornødent. Jeg vil ogsaa nok spørge, hvilke Opgaver der er naturligere for Hjælpekassen end netop at hjælpe en Mand, der er i en saadan øjeblikkelig Trang, som Sygdom kan medføre. Jeg vil derfor henstille til det ærede Medlem at tage dette lille Nummer ud og ikke, fordi han i Øjeblikket saglig set maaske knapt staar saa stærkt, som han kunde ønske, at støde i den socialdemokratiske Basun. Den Tid er forbi, da man enten daanede eller Murene faldt, fordi der blev stødt i disse Basuner. Vi ere blevne for vante til disse Toner baade her og andetsteds, de virke ikke mere.

Jeg har et Par ganske enkelte Bemærkninger til min ærede Kollega i dobbelt Forstand, det ærede Medlem fra Saks-købing (Rørdam). Han fremsatte nogle Betragtninger over Sygekasseløgernes Indtægter paa Landet, som utvivlsomt ville blive ret kraftigt gendrevne andetsteds, saaledes at jeg for saa vidt godt kunde undlade at opholde mig derved, men jeg tror, det er bedst for alle Parter, ogsaa for Lægerne, at der straks her i Tinget bliver taget Afstand derfra. De Betragtninger og Beregninger, som det ærede Medlem gjorde gældende, have til Grundlag Sygedagenes Antal ude i Landkommunerne, og paa Grundlag af det Beløb, der er betalt i Honorar til disse Læger, opstillede det ærede Medlem den Beregning, at de kun fik 25—30 Øre for hvert Besøg eller Konsultation. Men det maa dog være det ærede Medlem klart, at det er et aldeles uholdbart Grundlag, da der ingenlunde svarer et Besøg eller en Konsultation til hver Sygedag, og endvidere da der næsten i alle Landsygekasser slet ikke ydes noget fast Huslægehonorar, men Lægen faktisk faar sit Honorar for hvert enkelt Besøg

eller Konsultation minus et bestemt Fradrag, der gennemsnitlig er 25 pCt. Man kan sige sig selv, at disse 25 pCt.s Fradrag i de gældende Lægehonorarer aldrig nogen Sinde vil bringe Betalingen ned paa et saadant Minimum som det, det ærede Medlem nævnede. Jeg tror ikke, Lægestanden er tjent med, at vi med saa pessimistiske Udtryk søge at give Befolkningen eller Sygekasserne den Forestilling, at vi faa vort Arbejde i den Grad slet betalt. Den højtærede Indenrigsminister fremhævede, at i dette Forhold mellem Læger og Sygekasser vilde det være nødvendigt at komme til en Forandring. Det er et Spørgsmaal, som der tumles med omkring i Landene for Tiden. Jeg ved, at der forberedes et saadant Forslag i Tyskland og Østerrig, og naar om faa Dage den Ændring til Sygekasseloven, jeg sidst bebudede, ligger paa Tingets Bord, vil man se, at vi ogsaa have beskæftiget os med denne Sag, og jeg er fuldstændig klar over, at der her trænges til en Forandring. Jeg maa indrømme, at jeg heller ikke her deler min højtærede Kollegas Syn paa Sagen. Jeg tror ikke, at man uden videre kan sammenligne os med Bagere og Barberere. Jeg tror, at hele den danske Lægestands historiske Stilling i vort Samfund er af en saadan Art, at man maa være klar over, at der i saa Henseende maa ræsonneres paa anden Maade, og at man maa indrømme, at Staten har en vis Ret til at sige, at skal Staten fortsat yde store Bidrag til Sygekasseinstitutionen, maa den ogsaa sikre sig, at disse Beløb faa en Anvendelse, der i nogen Maade svarer til Hensigten.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Valdemar Olsen): Det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange) kom igen ind paa Stigningen af det Procenttal, som angiver, hvor stor en Del af den voksne Befolkning over 15 Aar der rekrutterer Sygekasserne, og anførte, at dette Procenttal var vokset stadig, indtil det for det sidste Aar var 33. Det ærede Medlem kunde have sparet Tinget for denne Oplæsning, da det allerede er oplyst under den foregaaende Diskussion, og saa meget mere, som jeg i Gaar netop omtalte dette Spørgsmaal. Thi hvad betyder det, at nu 33 pCt. af Befolkningen over 15 Aar ere Medlemmer af Sygekasserne? Jeg sagde i Gaar, at det betød, at kun ca. Halvdelen af dem, der burde være Medlemmer, er det, at Procenttallet i Stedet for 33 burde være 66, hvad der ogsaa passer med alle de øvrige